A°. 1831. N°. 57.

SURINAAMSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 19 JULIJ.

Algemeene Secretarij.

Den 16 Julij 1831.

De Heer J. H. IMTHURN, benoemd zijnde tot *Lid van het Gemeente Bestuur* alhier, heeft den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 16 Julij 1831.

De Heeren BRUNO DE SANDER, benoemd zijnde tot *Kapitein*, en J. F. LANGGUTH, tot Vaandrig, beide in de Burger divisie *Beneden Cottica*, hebben den Eed, respectivelijk voor hunne bedieningen bepaald, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 16 Julij 1831.

Alzoo J. T. LANGGUTH en H. G. ROUX, in kwaliteit als Executeuren van den Boedel wijle JOHANNA CLASINA RUSSEL, zich ook genoemd hebbende CORNELIA van RUSSEL, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen hebben geadresseerd, om Brieven van Vrijdom voor de Negerin genaamd SEMIRE, aankomende gemelden Boedel.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen, al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NOTIFICATIE.

Van wege het Gemeente Bestuur der Kolonie *Suriname*, wordt mits deze bekend gemaakt, dat ingevolge het geresolveerde in de Vergadering van hetzelve Bestuur, in dato 13 dezer maand, de prijs of taxa van het BROOD, tot zoo lang daarin geene verandering zal zijn gemaakt, is bepaald als volgt:

Van een BROOD, moetende wegen 5 oncen en 1½ lood, op 8 Centen.

Van een BROOD, moetende wegen 2 oncen en 1¼ lood, op 4 »

Wordende aan alle Broodbakkers wel uitdrukkelijk aanbevolen, zich daarna stiptelijk te gedragen, op pœne als tegen de overtreders is vastgesteld.

En is de Baljuw en Commissaris van Policie met de strikte handhaving dezer belast.

Paramaribo, den 14 Julij 1831.

De Secretaris van het Gemeente Bestuur,
WENTHOLT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, 25 Mei. De generaal *Chassé* heeft den directeur-generaal van oorlog gemeld, dat hij ten hoogste voldaan is geweest over het gedrag van de bezetting van het kasteel van Antwerpen, doch inzonderheid over dat van den fuselier *Hendrik van Leuven*; — dat — terwijl een hoop van omstreeks 50 Belgen, zoo militairen als burgers, op honderd treden afstands van de caponnière der lunet St. Laurens een vaandel had geplant, en rondom hetzelve geschaard blijvende, onze manschap met de vuilste beschimpingen uittartte, en er op zijn last niet mogt worden geschoten, voor dat de vijand vuur had gegeven, — genoemde fuselier, welke in zijn hemd op de caponnière werkte, eensklaps naar beneden is gesprongen, onder de Belgen is gevlogen, en terwijl deze verbaasd de vlugt namen, in het gezigt van nog 500 andere, de vlag heeft afgerukt, met zijne tanden heeft van een gescheurd, en daarna zijnen arbeid weder bedaardelijk heeft hervat. — Z. M. de Koning heeft den fuselier *van Leuven* uit dien hoofde tot ridder van de militaire Willems-orde benoemd.

Op het bekend worden van den brief van den generaal *Chassé* aan den burgemeester van Antwerpen, waarbij deze laatste van het naderend gevaar van een nieuw bombardement werd onderrigt, moet in die stad weder eene ongemeene verwarring hebben geheerscht.

Van de pruissische grenzen wordt van den 22sten Mei gemeld, dat te Aken de herbergen vervuld zijn met vlugtelingen uit Gend, zoo wel als uit Antwerpen. De laatstgenoemden duchten niet alleen een bombardement, maar ook de buitensporigheden van een toomeloos gemeen, 't welk den 19den eene dagorde van den regent, waarbij verboden werd vijandelijkheden tegen de citadel te plegen, heeft afgescheurd, en hierin door de vrijwilligers is ondersteund. — De heer *Membrede*, welke niet verre van Maastricht heeft gewoond, is, op het berigt, dat Eijsden op nieuw door Belgen was bezet, en men nog meerdere troepen wachtte, naar Aken gevlugt. Uit Maastricht kwam de post te Aken nog aan, doch voor de bewaking dier vesting waren nieuwe maatregelen van voorzorg bevolen. — Een voornaam fabriekant uit Aken, welke in Brussel eene vrij aanzienlijke som van goede huizen had te vorderen, was kort geleden in Aken terug gekomen, zonder iets te hebben kunnen erlangen. Hij gaf een treurig verslag van den toestand van Brussel; — het park, en vele voorname huizen rondom hetzelve waren ledig en onbewoond. Men rekende, dat de bevolking sedert September om 20,000 en meer zielen was verminderd.

De generaal *Belliard* heeft het bewind van den regent te kennen gegeven, dat hij vertrouwde, dat de zaken te Antwerpen zouden worden teruggebragt in dien toestand, in welken dezelve voor den 15den waren geweest. In dat geval zoude het niet genoeg zijn alleen de werken te staken, maar zouden ook de loopgraven van de Bagijnen-poort tot voor St. Laurens en de batterijen voor genoemde lunet, en op een afstand van slechts 100 ellen van dezelve, dienen te worden geslecht. De werken zijn intusschen niet alleen niet geslecht, maar de bladen der revolutionairen te Brussel dragen er roem op, dat men, tijdens den wapenstilstand, verschansingen tot op den afstand van een half kanonschot van het hollandsch geschut heeft opgeworpen, die, onder het plegen van vijandelijkheden, menigen Belg zouden hebben gekost.

De generaal *Goblet* heeft zich naar de vestingen aan de Maas begeven. — De minister *d'Hane* heeft bij het nemen van zijn ontslag eene memorie aan het congres gezonden, in welke hij zich verdedigt tegen de beschuldiging, als of hij werkeloos was geweest. Naar luid van dit stuk, heeft hij in 53 dagen 12000 man miliciens van de reserve van 1830; 8000 van de ligting van 1831, en 5600 vrijwilligers onder de wapenen geroepen; — heeft hij 46,000 geweren besteld; 24,000 ontvangen, en van dezelve 9000 naar Luxemburg gezonden; — heeft hij 50,000 pieken doen vervaardigen; verscheidene batterijen artillerie mobiel gemaakt, en veel zwaar geschut doen vervoeren. Hij verzekert, dat hij in dat alles ijverig door zijne hoofdambtenaren is ondersteund, maar voor twee onderwerpen de eer alleen voor zich zelven verlangt, namelijk voor het herstel van eenige krijgstucht bij het leger, in hetwelk zelfs opperhoofden insubordinatie pleegden, en voor het standvastig afwijzen van eene overgroote menigte lieden, die verlangden, dat men alleen voor hen graden en bedieningen zoude scheppen, met welke het leger zoo zeer is overladen.

Den 22sten scheen men nog niets zekers nopens de voorwaarden van vorst *Leopold* voor het aannemen van de kroon, in Brussel te hebben bekend gemaakt. Al de gedeputeerden, die zich naar Londen hadden begeven, waren terug, en men wachtte den 21 elk oogenblik lord *Ponsonby*.

Onder de menigte in Belgie schijnt de meening veld te winnen, dat verscheidene der volksleiders de penningen des lands tot hunne bijzondere belangen hebben aangewend. Men noemt een der hoofden van September, die nog voor weinige maanden niets bezat, doch dezer dagen een aanzienlijk landgoed in Frankrijk zoude hebben gekocht. De hevige revolutionairen hebben zich beklaagd, dat de provinciale Staten nog invloed willen uitoefenen op het onderwijs in de gemeenten, en school-opzieners zenden. Een der leden van het congres heeft gezegd, dat vermits die school-opzieners eene der hoofdoorzaken waren geweest van den opstand, hij wel konde verzekeren, dat zij in zijne gemeente niet zouden worden gedoogd. 's Mans naam is niet genoemd. Het beklag kwam van den kant van den blinden *Rodenbach*,

POLEN.

WARSCHAU, den 17den Mei.

De Poolsche minister van oorlog had voor eenigen tijd aan den stadhouder des Konings van Pruissen, in het groothertogdom Posen een' beleefden brief geschreven, te kennen gevende dat de hospitalen te Warschau opgepropt waren met gekwetste Polen en Russen, wier aantal dagelijks dermate toenam, dat de aldaar voorhanden geneeskundige hulp niet langer toereikend was, weshalve hij hem in den naam der lijdende menschheid verzocht pogingen aan te wenden bij zijne regering, om zoodanige artsen en wondheelers, die zich naar Warschau wilden begeven, daartoe verlof en behoorlijke passen te verleenen; tevens verzocht hij hem eene bijgevoegde circulaire in de dagpapieren te doen plaatsen, behelzende eene uitnoodiging aan genees- en heelkundigen in vreemde landen, om zich zoo spoedig mogelijk naar Warschau te begeven, waar zij zoowel bij het leger als in de militaire hospitalen aanstellingen zullen bekomen en op eene eervolle wijze ontvangen worden, vooral wondartsen en chirurgijns; de eersten bekomen den rang en het traktement van staf-officier, namelijk 300 Poolsche guldens maandelijks, de chirurgijns, na afgelegd examen, den rang van gezondheids-officier bij het bataillon, met een traktement van 208 Poolsche guldens, en vrijheid tot het uitoefenen van partikuliere praktijk, logement op kosten der regering en vergoeding der reiskosten met 6 Poolsche guldens voor iedere Duitsche mijl, gerekend van de plaats, waar hij zijn' pas naar Warschau bekomen heeft. Na het eindigen van den dienst tijd bekomen de genen, die naar huis verlangen te keeren, dezelfde som tot reisgeld, welke zij bij hunne heenreis op deze wijze ontvangen hebben.

(Ingevolge van eene voor eenige weken geopende inschrijving zijn drie jonge wondartsen uit Dresden naar Warschau gezonden geworden, om de talrijke gekwetsten aldaar te hulp te komen. Een hunner is in Breslau afgewezen; de beide anderen hebben de plaats hunner bestemming bereikt en dadelijk hunne aanstelling bekomen. De Generaal Krukowicki heeft bij een brief de inteekenaars uit naam des Poolschen legers voor hunne menschlievende zorg bedankt. — Sedert eenigen dagen was ook te Leipzig de bovengem. circulaire van den Poolschen Minister van oorlog bekend, en terstond zijn bereids eenige jonge wondartsen naar Warschau vertrokken, terwijl anderen zich gereed maken om hen spoedig derwaarts te volgen; ook zond men veel pluksel derwaarts.)

MENGELWERK.

UITEINDE DER BERUGTE VERGIFTIGSTER VAN BREMEN.

Voor eenige weken verscheen eene Nederduitsche vertaling der levensbeschrijving van Margaretha Gesina Gottfried, geb. Timme, bij de Amsterdamsche boekhandelaars Gebr. Diederichs in het licht, uit welke het publiek met afgrijzen het aanwezen van een vrouwelijk monster leerde kennen, zoo als er welligt in de jaarboeken der regtspleging bij geen beschaafd volk in Europa nog immer vermeld is. Niet minder dan 16 personen had zij met het koelzinnigst overleg en volgens een beraamd plan door vergift om het leven geholpen, en daaronder hare ouders, haren broeder, hare beide mannen en hare kinderen. Drie jaren lang hadden de regters de grootste moeite om haar van deze gruweldaden te overtuigen, zoo wel had zij met eene duivelsche vindingrijkheid hare maatregelen genomen, dat men haar *niets kon* bewijzen, zoo lang men haar tot geene *bekentenis* kon brengen, hetwelk der geregtigheid toch eindelijk gelukte, en haar de welverdiende straf deed ondergaan, welke zij, volgens voornoemde levensbeschrijving, nog kans scheen te hebben van te zullen ontduiken.

Den 21sten April j. l. des morgens ten 6 ure bezette de burgerwacht het schavot op het Domplein te Bremen en den weg van daar naar de gevangenis, uit welke de misdadige om half acht werd afgehaald. Reeds voor het aanbreken van den dag was de geregtsplaats met aanschouwers gevuld, want in 42 jaren was er te Bremen geene doodstraf uitgevoerd. Reeds om half vijf had de predikant Dräseke de misdadige bezocht en haar de vertroostingen van den godsdienst medegedeeld, tot op het oogenblik dat zij afgehaald werd; hij wilde haar naar de geregtsplaats vergezellen, doch zij verklaarde zich door zijne woorden genoeg gesterkt, om den ontzettenden weg zonder zijn geleide te kunnen afleggen.

Op de geregtsplaats aangekomen, werd zij, door geregtsdienaars ondersteund, uit het rijtuig geholpen, in een wit doodshemd, met zwarte strikken bezet, voor de regters gebragt, en haar het vonnis, zoo wel als het verwerpen van haar appél, nogmaals voorgelezen. In het eerst scheen zij dit lezen staande te willen aanhooren, doch hare krachten bezweken, en zij moest zich van den voor haar bestemden stoel bedienen. De heer Senator Droste bield haar in korte woorden de snoodheid van hare gruwelen voor, brak den staf en gaf haar over aan den scherpregter Dietz uit Nienburg. Zij reikte den gezamenlijken regters de vermagerde hand tot afscheid uit deze wereld, en werd, met een' dronk wijns gesterkt, door de politiedienaars naar het schavot gevoerd, en door de beulsknechts op een' stoel vastgebonden, terwijl men haar den hals ontblootte verzocht zij om eene snelle uitvoering van den doodelijken slag. — Toen nu het hoofd met éénen slag van het ligchaam werd gescheiden, betoogde het volk door handgeklap zijne hulde aan de bekwaamheid des scherpregters, terwijl deze het hoofd aan de menigte vertoonde. Het ligchaam werd in eene kist met krullen gelegd en door dragonders voorloopig naar de gevangenis terug gebragt. Het hoofd wordt in spiritus in het nieuwe museum bewaard. In bovengenoemde levensbeschrijving wordt hare afbeelding en een *fac simile* van hare handteekening gevonden.

BUIGZAAM KOUD EN WARM SMEEDBAAR GEGOTEN IJZER.

Deze uitvinding van den heere Luitenant-Kolonel Fischer te Schafhausen, bestaat daarin, dat met het gegoten ijzer op zoodanige wijze vervaardigd, dat het, met behouding van deszelfs uitwendigen omtrek of gladheid, zoo week en taai zij, dat het even als het geslagen ijzer koud en warm gebogen en bearbeid, alsook aan deszelfs oppervlakte even als het stafijzer of staal weder gehard, en op het fijnst gepolijst kunne worden. Ten gevolge dezer eigenschappen kan het gegoten ijzer van Fischer in de geweermakerij, sporenvervaardiging, in de werktuigkunde, en in tallooze andere nijverheidstakken met een uitnemend voordeel gebezigd worden, dewijl daardoor menige harde smids-arbeid en veel vijlen uitgewonnen wordt, en eene goed kooper en juister vervaardiging der voorwerpen mogelijk is, dan wanneer men, zoo als tot heden, dezelve uit stafijzer moest bewerken. — Hoe gewigtig en algemeen nuttig deze uitvinding is, zal door deskundigen ligtelijk worden bevroed. Zoo wij hopen zal dit ijzer welhaast allerwege gebezigd worden. Reeds heeft, naar men verneemt, de keizer van Oostenrijk aan den heer Fischer het privilegie tot uitvoer van dit ijzer verleend.

Edictale Citatie.

Uit krachte van acte eerste default met admissie tot eene tweede daging, in dato 4 Februarij 1831, verleend door den *Hove van Civile en Kriminele Justitie der Kolonie Suriname* aan PIETER VAN ESCH, als vermits het desistement van JACQUES LAMBERTUS DE BIJE, eenige overgebleven Executeur der en Redderaar van den Boedel wijlen LUDWICH ESAIAS HEINRICH FORBERGER, in welke Boedel zich ook is bevindende den Boedel wijlen FRANCINA CORNELIA DE L'ISLE, impetrant van Edictale Citatie en Eischer,

Zoo worden door mij Exploicteur bij den *Hove van Civile en Kriminele Justitie dezer Kolonie*, voor de tweede maal bij openbare Edicte *ad valvas curiæ*, gedagvaard, gelijk ik dagvaard bij dezen, alle bekende en onbekende buitenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen LUDWICH ESAIAS HEINRICH FORBERGER en de zich daarin bevindende Boedel FRANCINA CORNELIA DE L'ISLE, waaraan voor ⅔ gedeelte is behoorende de Plantagien *Livorno* en *Schoonauwen*; en voorts allen en een iegelijk die eenige actie of pretentie tot lasten van denzelven zoude vermeenen te hebben, geïmpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rolle van gemelden *Hove van Civile en Kriminele Justitie dezer Kolonie*, welke gehouden zal worden in de maand December 1831, ten einde aldaar de Impetrant qq. te zien dienen van acte eerste default en tweede daging, bij Edicte *ad valvas curiæ*, en wijders met den impetrant qq. voort te procederen als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd als naar stijle aan *Paramaribo*, den 16den Julij 1831.

N. L. BRAAM.
De Exploicteur,

ADVERTENTIEN.

E. BEIJER, heeft met de laatste Schepen ontvangen, en biedt tot zeer billijke prijzen te koop aan:

Een assortiment Hemden-Linnens; Creas; fijn Linnen-Dril; Bockjes-Streep; Piqué en Satinet; Lakens; Drap Peruvienne en Circassienne in verscheidene Kleuren; fijn wit Casemir; garen en katoenen mans-, dames- en kinder Kousen en Zokken; zwart Drap de Soie en Taffetas; wit Batist-Catoen; effe Neteldoek; zwarte vilten castor Hoeden; Italiaansche mans Strohoeden; Petjes; Laarzen en Schoenen; fijne Speelkaarten; groene en blaauwe Brillen; Kantoorbehoeftens; Bijouterien; Quincaillerien; exquise Rijnwijn, als: *Forster*, *Forster Traminer*, *Rüdesheimer Bergwijn*, *Hochheimer en Hattenheimer* van de beste jaren; Rodewijn in kisten, en vele andere goederen meer.

M. A. SALOMONS, zal aanstaande Woensdag ten *negen* uren, ten zijnen huize, op Vendu verkoopen: een partij Stukgoederen, Blik-, Koper-, Pleet- en Tinwaren, Timmer-, Metzel- en Kuiper Gereedschappen, enz., voor rekening der geëxisteerd hebbende firma van *FERRIER, PARRY & Co.*

Als mede de natalenschap van wijlen den Wel Edel Gest. Heer *LOUIS JEAN PIERRE CARILLON*, Kapitein van het Bataillon Jagers No. 27.

J. E. LIJONS, zal Donderdag op Vendu verkoopen: ▭ Hout, Planken, Kalk, Cement, Steenen, IJzere Hoepels, een zak Genever Bessen, een Blaasbalg, Verfwaren, Boeken en Kleederen. Voorts een Distileer-Ketel, te bezigtigen in de Tuin van den overledenen; alles aankomende Boedel J. L. GARDÉ.

Op Vrijdag den 22sten dezer, des morgens ten 9 uren, zal de ondergeteekende door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiekelijk doen verkoopen: de Negerin ZEMIRIE, met haar kinderen AUGUSTINA en CHARLES.

Paramaribo, den 18 *Julij* 1831.
CHs. ASCHENBRENNER.

Versch *TUINZAAD* in Kistjes,
bij J. S. SAMSON.

Kapit. L. WILDSCHUT, voerende het Schip *Nicolaas Witsen*, is voornemens den 14 Augustus e. k., naar *Amsterdam* te vertrekken.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.